

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8C/212/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712213858
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Irikovská
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3712213858.10

Rozhodnutie

Okresný súd v Považskej Bystrici samosudkyňou JUDr. Annou Kutišovou v právnej veci navrhovateľa: 1/ LESY Slovenskej republiky, š.p., IČO: 36038351, Námestie SNP 8, Banská Bystrica, právne zastúpený JUDr. Martinom Dianiškom, advokátom, Advokátska kancelária Banská Bystrica, Sinečná 42, 2/ Slovenský pozemkový fond, IČO: 17335345 so sídlom Búdková 36, Bratislava proti odporcom: 1/ I. F., T.. XX.XX.XXXX, W. XXX, D. O. W., Č. M., zastúpená odporcom V.. Š. H., X/ D. Š., T.. XX.XX.XXXX, S. XX, W. C. I., F. M. Š., T.. XX.XX.XXXX, S. XX, W. C. I., X/ V.. Š. H., T.. XX.XX.XXXX, W. C. I. XXX, X/ Q. P., T.. XX.XX.XXXX, I. XXX, XXXXX Q. I., Č. M., F. B. V.. Š.U. H., X/ Z. H., T.. XX.XX.XXXX, T.. G. XXXX/XX, C., F. B. V.. Š. H., X/ J. C., T.. XX.XX.XXXX, I. XXXX/X, C., zastúpená odporcom V.. Š. H.; v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že výlučným vlastníkom nehnuteľností pozemkov parc. č. KNE XXXXX ostatné plochy o výmere 406 m², KNE č. 17262, lesné pozemky o výmere 27.790 m², zapísané na LV XXXX C. Y.. Ú.. W. C. I., B. W. C. I., B. C., vedenom Katastrálnym odborom Okresného úradu Púchov je Slovenská republika zastúpená správcom majetku štátu Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, v celosti 1/1-ina.

Súd u r č u j e , že výlučným vlastníkom nehnuteľností pozemkov parc. č. KNE XXXXX, trvalé trávne porasty o výmere 15.592 m², KNE č. XXXXX, trvalé trávne porasty o výmere 4.659 m², KNE č. XXXXX, trvalé trávne porasty o výmere 1593 m², KNE č. XXXXX, lesné pozemky o výmere 27.790 m², všetky v súčasnosti zapísané na LV XXXX C. Y.. Ú.. W. C. I., B. W. C. I., okres Púchov, vedenom Katastrálnym odborom Okresného úradu Púchov je Slovenská republika zastúpená správcom majetku štátu Slovenský pozemkový fond so sídlom Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, v celosti 1/1-ina.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ I/ podal dňa 15.11.2012 návrh, v ktorom žiadal, aby súd určil, že Slovenská republika je výlučným vlastníkom pozemku parc. KN - E Č.. XXXXX trvalé trávne porasty o výmere 4.659 m² a parc. KN E č. XXXXX lesné pozemky o výmere 27.790 m² v katastrálnom území W. C. I., B. W. C. I., B. C., zapísané na LV č. XXXX.

Svoj návrh odôvodnil tým, že je správcom lesného majetku vo vlastníctve štátu a je aktívne vecne legitímovaný na podanie žaloby na určenie vlastníckeho práva v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení platom od 1. 1. 2010. Uviedol, že zastupuje Slovenskú republiku a žiada, aby súd určil, že je vlastníkom vyššie uvedených pozemkov na základe rozhodnutia predsedníctva Slovenskej národnej rady zo dňa 4. 9. 1945 spisová zn. PPPR-19240/45-I/B (ďalej len „rozhodnutie o konfiškácii“). Predmetným rozhodnutím boli predchádzajúcemu vlastníkovi Z. G. skonfiškované bez náhrady nehnuteľnosti zapísané v pozemnoknižnej vložke XX v celosti. V nej bolo tiež poznamenané na nehnuteľnosti obmedzenie vlastníckeho práva. Navrhovateľ I/ poukázal na to, že podľa § 5 ods. 1 zákona č. 90/1947 Sb. o prevedení knihovního poriadku stran konfiškovaného nepriateľského

majetku a o úpravě některých právných poměru vztahujících se na přidelený majetek v znení platnom k 9. 1. 1948, ak prepadne konfiškáciou podľa ustanovení uvedených v § 1 ods. 1 a 2 celé knihovné teleso vyznačí súd na návrh fondu v príslušnej vložke podľa ktorého predpisu nastala konfiškácia. Navrhovateľ ani iní účastníci sa o tom neinformujú. Spomínaná konfiškácia nehnuteľností Z. G. v celosti mala byť vyznačená na základe návrhu Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 9. 1. 1948, a to podľa Nariadenia č. 104/1945 Sb. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb n. SNR. Knihový súd mal vykonať nasledovný záznam: „Konfiškované podľa 104/1945 Sb. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb n. SNR pre účely pozemkovej reformy v celosti.“

Na základe rozhodnutia o konfiškácii podľa navrhovateľa 1/ prešli nehnuteľnosti do vlastníctva štátu a ich správcom sa stali Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik resp. ich právni predchodcovia a predmetné nehnuteľnosti odo dňa ich konfiškácie do súčasnosti užíva a obhospodaruje ako riadny lesný hospodár výlučne uvedený štátny podnik. Navrhovateľ I/ v návrhu ďalej uviedol, že odporcovia nadobudli do podielového spoluvlastníctva okrem iného aj žalované nehnuteľnosti Y. XXXXX, XXXXX ako aj parcely Y. XXXXX, XXXXX, XXXXX (ktoré sú predmetom neskoršie rozšírenej žaloby) a to na základe rozhodnutia Okresného úradu v Púchove, odboru pozemkového, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. C2001/00320-IR-1-A-50 zo dňa 30. 5. 2001.

Navrhovateľ I/ vo svojom návrhu poukázal ďalej na to, že v čase vydania konfiškačného rozhodnutia platilo na Slovensku uhorské obyčajové právo, ktoré umožňovalo nadobudnutie vlastníctva k nehnuteľnosti len vkladom vlastníctva do pozemkovej knihy a mimo nej bolo možné nadobudnúť vlastníctvo vydržaním, pre ktoré sa vyžadovala dobromyseľná držba a doba vydržania XX rokov. Skutočnosť, že nedošlo k zápisu vlastníckeho práva do pozemnoknižnej vložky č. XX knihovným súdom v prospech právnych predchodcov navrhovateľa I/ na základe konfiškačného rozhodnutia nie je podľa názoru navrhovateľa podstatná pre posúdenie prechodu vlastníckeho práva z Z. G. na právnych predchodcov navrhovateľa, pretože vlastníkom nehnuteľnosti sa právny predchodca navrhovateľa I/ sa stal už ujatím sa držby týchto nehnuteľností po ich konfiškácii. Po druhej svetovej vojne došlo k zlomu vo výklade ktorým okamihom dochádzalo k zmene skutočného vlastníka zabraného pozemkového majetku s tým, že v povojnovej dobe sa vlastníctvo zabraného pozemkového majetku nadobúdalo už tým, že nový vlastník zabranú pôdu oprávnenne prevzal a začal na nej hospodáriť. Vyhotovenie vkladových listín a zápis do pozemkovej knihy boli už len vykonaním knihovného poriadku, čo bol proces, ktorý mal byť následne uvedený stav zápisu v pozemkovej knihe a v pozemkovom katastri do súladu so skutočným právnym stavom. Prípadné nevykonanie knihovného poriadku neznamena, že by nevzniklo právo, ktoré malo byť do pozemkovej knihy zapísané, pretože vykonaním knihovného poriadku sa už len deklarovali existujúce práva a bola im poskytnutá verejná publicita. Z vyššie uvedených dôvodov preto jednoznačne vyplýva, že vlastnícke právo k daným nehnuteľnostiam prešlo na štát a to na základe konfiškačného rozhodnutia. Od konfiškácie v roku 1945 predmetné nehnuteľnosti užíva a obhospodaruje ich š. p. Lesy resp. jeho právni predchodcovia, a to ako riadny lesný hospodár. O uvedenom svedčia aj lesné hospodárske plány pre jednotlivé decénia, v ktorých je možné identifikovať predmetné KNE parcely a to na JPRL (jednotka priestorového rozdelenia lesa), v ktorých sú vyznačené obhospodarované časti lesných porastov.

Navrhovateľ I/ žiadal po zohľadnení jeho zdôvodnenia návrhu vyhovieť a odporcom uložiť povinnosť nahradiť mu trovy konania.

K pôvodne podanej žalobe odporca 3/ dňa 3. 12. 2012, kedy zastupoval aj odporkyne 1/,2/, 4/ až 6/ (odporkyňa 2/ prestal zastupovať od 8.4.2013) , doručil súdu písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že odporcovia uznávajú nárok uplatnený v pôvodnej žalobe s malými odchýlkami, na vyjasnenie ktorých žiadal poskytnúť možnosť mimosúdneho jednanía. Následne však k uzatvoreniu mimosúdnej dohody nedošlo.

Navrhovateľ 1/ po neúspešnom mimosúdnom jednaní uviedol, že vykonáva všetky kroky k tomu, aby bolo možné vo veci rozhodnúť s tým, že na rozhodnutie súdom je potrebné, aby sa uskutočnila taxácia a geometrické zameranie sporných nehnuteľností. Navrhol prerušiť súdne konanie do času, kým nebude geometrický plán vypracovaný, s čím súhlasili aj splnomocnený zástupca odporkyne D. Š. Z. B. X/ V.. Š. H., a to aj v mene zastupujúcich odporkyň . Súd preto konanie uznesením č.k. 8C/212/2012-90 zo dňa 8.4.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19 CO/357/2013-101 zo dňa 15.4.2014 prerušil.

Po zabezpečí geometrického plánu č. 047/13 zo dňa 14.6.2013 (v ďalšom texte GP) navrhovateľ I/ podaním doručeným tun. súdu dňa 22.8.2014 navrhovateľ navrhol vstup ďalšieho účastníka do konania na strane navrhovateľa, a to Slovenského pozemkového fondu, IČO: 17335345, Búdkova 36, Bratislava, ktorého vstup do konania tun. súdu uznesením č. k. 8C 212/2012-120 zo dňa 9. 9. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/720/2014-158 zo dňa 5. 11. 2014 pripustil. (v tomto uvedenom podaní navrhovateľ I/ žiadal aj o zmenu (rozšírenie) svojho návrh o určenie vlastníctva k ďalším pozemkom, ktoré boli vytvorené predmetným geometrickým plánom, na ktorej zmene návrhu následne však už netrval).

Následne obaja navrhovatelia žiadali o pripustenie zmeny petitu žaloby zo dňa 13. 11. 2012, v ktorom ustálili predmet žaloby (neodvodzovali ho od vyššie uvedeného GP) a žiadali, aby súd určil vlastnícke právo v prospech Slovenskej republiky v celosti k nehnuteľnostiam, ktoré sú podľa aktuálneho stavu evidencie katastra nehnuteľností evidované ako: pozemok parc. KNE č. XXXXX, ostatné plochy o výmere 406 m², KNE č. XXXXX, trvalé trávne porasty o výmere 15.592 m², KNE č. XXXXX, trvalé trávne porasty o výmere 4.659 m², KNE č. XXXXX, trvalé trávne porasty o výmere 1593 m², KNE č. XXXXX, lesné pozemky o výmere 27.790 m², všetky v súčasnosti zapísané na LV XXXX C. Y. Ú. W. C. I.. Z dôvodu 2 správcov majetku štátu žiadali určiť, že výlučným vlastníkom nehnuteľností KNE č. XXXXX Z. Y. Č.. XXXXX je Slovenská republika zastúpená správcom majetku štátu Lesy Slovenskej republiky štátny podnik v celosti 1/1 a výlučným vlastníkom zvyšných pozemkov Slovenská republika zastúpená správcom majetku štátu Slovenský pozemkový fond Bratislava v celosti 1/1. Zároveň žiadali priznať náhradu trov konania.

Predmetná zmena návrhu bola po tom, ako bola doručená odporcom, pripustená uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 13. 4. 2015.

Uvedenú zmenu petitu žiadali s poukazom na skutočnosť, že hoci skutočný vlastník je len jeden, a to Slovenská republika, avšak v jeho mene vo vzťahu k rôznemu druhu nehnuteľností a majetku konajú v zmysle príslušných zákonných ustanovení rôzne právnické osoby ako správcovia majetku štátu a hoci hospodárenie na pozemkoch zabezpečoval v mene štátu navrhovateľ I/ a jeho právni predchodcovia, keďže sa jedná sa o pozemky, ktoré sú využívané a potrebné pre lesnú hospodársku činnosť približovanie a uskladňovanie drevnej hmoty tak, aby sa predišlo akýmkoľvek pochybnostiam o aktívnej vecnej a procesnej legitímácii navrhovateľa 1, 2 žiadali, aby súd rozhodol o určení vlastníckeho práva v prospech Slovenskej republiky s prihliadnutím na rozsah oprávnení správcov majetku štátu. V zmene návrhu správcovia uviedli, že vzhľadom na skutočnosť, že nadobúdaci titul ako aj právna argumentácia uvedená v pôvodnej žalobe sú spoločné a totožné pre všetky citované pozemky, odkazovali na jej odôvodnenie a žiadali zmenu návrhu pripustiť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, písomných vyjadrení odporcov, výsluchom odporcu 3/, písomnými a ústnymi podaniami navrhovateľov, oboznámením pkn. vložky č. 35, návrhu Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 9. 1. 1948, oboznámením spätných identifikácií sporných parciel, rozhodnutia OU v Púchove, odboru pozemkového poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. C2001/00320-IR-IA50 zo dňa 30. 5. 2001, oboznámením výpisu z listu vlastníctva č. XXXX C. Y. Ú. W. C. I., oboznámením poslednej zmeny návrhu zo dňa 5. 2. 2015, oboznámením písomných podaní odporkyne 2/ a odporcu 3/, žiadosti navrhovateľa 1/ o opravu zápisov na W. Č.. XXXX zo dňa 1. 6. 2006, stanoviska V.. J. K. zo dňa 7. 7. 2006, oboznámením pozemnoknižných máp ako aj s ostatným dôkazným materiálom, oboznámením lesotaxácie pripojenej k návrhu a zistil nasledovný skutkový stav:

Z výpisu z pozemkovej knihy vložka č. 35 súd zistil, že v bode I pod bodom 1 bola zapísaná pozemnoknižná parcela 3082/b . V časti B v bode 20 je poznamenané vlastníctvo Z. G. G. v W. M. v podiele 1/4-ina, v bode 23 v podiele 1/12-ina a v bode 27 v podiele 2/3-iny, čo je spolu 1/1-ina. V bode 29 je zápis z 2. septembra 1944 č.d.1270, v ktorom sa poznamenáva, že podľa rozhodnutia Štátneho pozemkového úradu v Bratislave č. j. 10147/42-I sa obmedzuje vlastnícke právo podľa bodov I až 7 predmetného rozhodnutia. Uvedené rozhodnutie sa však nezachovalo.

Z upovedomenia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 18.12. 1945 č. 19240/45-I/B (č.l. spisu 87) súd zistil že Povereníctvo upovedomovalo dotknuté správne orgány o konfiškácii majetku rodiny G., vrátane Z.S. G..

Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podaním doručeným Okresnému súdu v Púchove dňa 14. 1. 1948 (č.l. spisu 21) navrhlo na základe § 5 ods. 1 zákona č. 90/1947 Zb. aby v pozemkovej knihe k. ú. W. C. I. bolo vo vložke č. 35 (návrh sa týka aj ďalších pkn vložiek, ktoré s vecou nesúvisia) na nehnuteľnosti zapísané na meno Z. G. v celosti, ktoré boli konfiškované rozhodnutím Predsedníctva SNR v Bratislave zo dňa 4. 9. 1945 č. PPPR-19240/45-I/B bolo vykonané nasledovné vyznačenie: „Konfiškované podľa 104/1945 Sb. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb n. SNR pre účely pozemkovej reformy v celosti.“ Návrh Povereníctva bol zaevidovaný pod č. 0059 a z pripojeného výpisu z knihy došlej pošty súd zistil, že pod radovým č. 0059 je ako navrhovateľ vyznačené Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave a je zapísané, že návrh sa týka Z. G. a je v nej poznamenané, že sa jedná aj o nehnuteľnosti zapísané v pkn. vložke č. 35, na ktoré sa zápis vzťahuje.

Zo spätnej identifikácie parciel č. j. 2119/08 (čl. 24 spisu) súd zistil, že parcely KNE č. XXXXX a XXXXX sú vytvorené z časti pkn parcely 3082/b a z identifikácie parciel zo dňa 10. 4. 2013 (čl. spisu 111) bolo zistené, že z uvedenej pkn parcely boli vytvorené aj KNE parcely č. XXXXX, XXXXX Z. XXXXX.

Okresný úrad v Púchove odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva rozhodnutím č. C2001/00320-IR-1-A-50 zo dňa 30. 5. 2001 schválil zjednodušený register pôvodného stavu v k. ú. W. C. I. zhotovený v súlade s GE-Projektom V.. K. J. a konštatoval, že účastníci si uplatnili právo podľa § 16 ods. 2 zákona. Uvedené číslo rozhodnutia je ako titul nadobudnutia podielového spoluvlastníctva uvádzaný na LV č. XXXX zo dňa 8. 10. 2012 k dotknutým parcelám vo vzťahu ku všetkým 6 odporcom, na ktorom LV je ich podielové spoluvlastníctvo v súčasnosti zapísané.

Odporca 3/ v písomnom podaní, doručeným tun. súdu na pojednávaní dňa 25.9.2014, poukázal na to, že v B. W. C. I. od roku 1906 do roku 1924 prebiehala komasácia za účelom racionalizácie a zefektívnenia poľnohospodárskej výroby. V uvedenom období vlastníčkou našich pozemkov bola stará matka I. H. M. D., ktorá bola negramotná, nebola skorumpovaná a za svoje pôvodné pozemky dostala menej kvalitné a za časť pozemkov nedostala žiadnu náhradu. Keď sa jej dožadovala, bola zodpovedným pracovníkom uistená, že pozemky dostane na konci komasácie. Keďže však komasácia dokončená nebola, jej nároky neboli uspokojené až do doby vyhotovenia ZRPS resp. ROEP a vydania rozhodnutia o priznaní vlastníctva. Uvedol, že opakovane predkladal navrhovateľovi návrhy spravodlivého vyriešenia veci no jeho konanie smeruje k tomu, aby bol výrazne poškodený. Od vydania rozhodnutia o priznaní vlastníctva za uvedené pozemky už aj uhrádzal daň. Vo vyjadrení navrhoval riešenia, ktorými by boli zamenené existujúce pozemky za iné z parcely I7262 a predložil súdu aj kúpnopredajnú zmluvu ako dôkaz o tom, že existujú pozemky na výmenu. Z predmetnej kúpnopredajnej zmluvy súd zistil, že predmetom kúpy nebola pozemnoknižná parcela 3082.

Odporca 3/ vypovedal, že ich nároky (odporcov 1/,3/ 6/) nepodliehali reštitúcii, pretože neprišli o vlastníctvo, uplatnili si nároky len v rámci ZRPS , s tým, že ich oslovila V.. J. K. , ktorá bola spracovateľkou projektu ZRPS a týmto spôsobom sa v danom prípade v podstate riešila nedokončená komasácia. menovanej uviedli, čo požadujú a na základe podaných informácií boli potom vydané rozhodnutia, ktorými správny orgán uznal ich podielové spoluvlastníctvo.

Z rozhodnutí Okresného úradu v Púchove, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva zo dňa 11.12.1998 a 18. 10. 1999 (č.l. spisu 130 a 131) súd zistil, že Správny orgán uznal vlastníctvo k dotknutým pozemkom s poukazom na rovnaké odôvodnenie. V predmetnom odôvodnení okresný úrad konštatuje, že v prípravnom konaní zistili, že v W. C. I. prebiehala komasácia, pričom komasačné práce boli v roku 1924 prerušené a nikdy sa už nedokončili. Účastníkom komasácie boli pridelené za ich vlastné pozemky náhradné pozemky, na ktorých od roku 1924 oni alebo ich právni nástupcovia hospodária a domnievajú sa, že sú vlastníkami týchto pozemkov, lebo do komasácie vstúpili s vlastnými pozemkami, na ktorých odvtedy hospodária iní účastníci komasácie. Vzhľadom na tieto okolnosti zistila správa katastra na zostavenie registra 2 operáty . V odôvodnení sa ďalej konštatuje, že žiadateľ alebo jeho právni predchodcovia boli výkonní roľníci hospodáriaci na predmetných pozemkoch nerušene od roku 1924 a vlastnícke právo im nebolo úradne zaevidované len preto, že štát nesplnil svoju povinnosť a nedokončil komasačné práce.

Právny zástupca navrhovateľa 2/ poukázal na to, že komasácia musela byť schválená súdom, bez ktorého schválenia fyzické osoby komasáciou nemohli nadobudnúť vlastníctvo na základe tejto komasácie, teda fyzické osoby ani si nemôžu z nej odvodzovať svoje vlastnícke právo.

Právny zástupca navrhovateľa 1/ k údajnému nadobúdaciemu titulu pre odporcov vo vzťahu k žalovaným pozemkom poukázal na to, že navrhovateľ 1/ zisťoval, ako uvedené pozemky prešli z vlastníctva štátu na fyzické osoby, keďže sa jedná o pozemky v trvalom užívaní Lesov SR (interná komunikácia zo dňa 4.12.2009, č.l. spisu 181) a Správou katastra Púchov im bolo oznámené, že pozemky boli zapísané na fyz. osoby na základe ZRPS, kde údajne fyz. osoby dosvedčili, že sú vlastníckmi, avšak nebol predložený žiaden doklad o tom, ani rozhodnutie, ani zápis k týmto parceliam. Neskôr sa navrhovateľ 1/ dozvedel o listinách vydaných pozemkovým úradom, ktorými bolo dosvedčené vlastníctvo žalovaných, avšak žiadnym spôsobom v nich nie je uvedené a zdôvodnené, na základe akého titulu by im toto vlastníctvo malo svedčiť. Poukázal na žiadosť navrhovateľa 1/ o opravu zápisov na LV adresovanú Obvodnému pozemkovému úradu (č.l. spisu 184) a tiež na list V. K. J. zo dňa 1.7.2006 adresovaný Obv. pozemkovému úradu v Považskej Bystrici (č.l. spisu 185), v ktorom V. K. konštatuje, že predmetné parcely boli použité ako náhradný operát pri usporiadaní vzťahov v k.ú. W. C. I., nakoľko najlepšie vystihovali užívacie hranice po nedokončenej komasácii v rokoch 1914-1926. O priznanie domnelého vlastníctva, na základe žiadosti vlastníkov rozhodovala komisia ZRPS a následne OU Púchov vydaním rozhodnutí.

Právny zástupca navrhovateľa 1/ ďalej poukázal na to, že z pkn. vložky č. 35 je preukázané, že vlastnícke zápisy boli na meno G., naposledy v roku 1942 sa vkladalo vlastníctvo Z. G. a následne sa poznamenalo obmedzenie vlastníctva konfikačným rozhodnutím zo dňa 4.9.1945 č. TPPR - 19240/45-I/B a pod rovnakým sp.č. je vedené Upovedomenie zo dňa 18.12.1945, čo je dôkazom toho, že uvedené konfikačné rozhodnutie pozbavilo p. G. vlastníckeho práva aj k žalovaným parceliam v celosti a bez náhrady, a teda, že v čase vydania tohto konfikačného rozhodnutia vlastnícke právo svedčilo Z. G.. Komasačia zjavne nevyvolala právne účinky prechodu vlastníckeho práva na odporcov alebo ich predchodcov a z tohto titulu nemôže byť ani zohľadňovaná ako podklad, na základe ktorého by Pozemkový úrad Púchov mohol vydať rozhodnutia tak, ako k tomu došlo. Vydaním uvedených rozhodnutí o osvedčení domnelého vlastníctva bolo priznané vlastníctvo tým fyzickým osobám, ktorým nikdy priznané nemohlo.

Právny zástupca navrhovateľa 1/ poukázal tiež na to, že GP, ktorý bol vyhotovený počas prerušenia konania mal byť podkladom aj pre zmenu druhu pozemkov, ktoré sú predmetom žaloby, podľa skutočného zamerania kultúry, ktorou je teraz les. Zmenu kultúry sa im však nepodarilo zabezpečiť, preto navrhovatelia sa dohodli, že nebudú trvať na zmenách návrhu podľa GP, ktoré súdu síce už doručili, avšak o navrhovaných zmenách súd ešte nerozhodol (zmena návrhu súdu doručená 22.8.2013 č.l. spisu 102 a č.l. 135).

Odporca 3/ vypovedal, že pôvodná pkn parc. č. XXXX bola vcelku, patrila urbáru a z nej okolo roku 1908 kúpili časť Schreiber a táto časť bola odčlenená ako pkn parc. č. XXXX/B a bola aj zapísaná ako jeho vlastníctvo. Nedokončená komasácia bola potom riešená v rámci ROEP, pretože v rámci komasácie právnym predchodcom odporcov mali byť pridelené náhradné pozemky práve z časti, ktorá pripadla do vlastníctva G.. V rámci tejto ROEP teda získali náhradné pozemky, ktoré im neboli dané v rámci komasácie. Žiadal, aby súd návrh navrhovateľov zamietol, pretože ich vlastníctvo vyplýva z nedokončenej komasácie. Parcela 3082 ešte aj pred vydaním čl. XIX z roku 1898 bola v užívaní právnych predchodcov odporcov, po vydaní čl. XIX mali byť z parcely pkn 3082 pridelené náhradné pozemky za ich pozemky, ktoré boli vložené do komasácie. Potvrdil, že neskôr po roku 1945 predmetné pozemky užívali Lesy, ale keď to Lesy nepotrebovali, oni ich užívali s vedomím a súhlasom lesov (pásali tam kravy), a to titulom nedokončenej komasácie. V podaní doručenom tun. súdu 5. 11. 2014 skonštatoval, že nároky a žalobu oboch navrhovateľov nespochybňuje ale žiada, aby aspoň čiastočne bolo rozhodnutie pozemkového úradu rešpektované.

Právny zástupca navrhovateľa 1/ poukázal na to, že vo vl. č. 35 je poznámka o tom, že G. sa stal vlastníkom parcel č. 3082/B a 5538/A prvá krát už v roku 1902, pričom predloženými spätnými identifikáciami parcel je preukázané, že pôvodná pkn parcela sa po vyhotovení zjednodušeného registra pôvodného stavu v súčasnosti skladá z parcel registra E č. 17258 až 17262 tak, ako sú tieto

zapísané na príslušnom LV. Aj ortofotomapy a prekryv katastrálnej mapy s členením lesa na JPRL / jednotky priestorového rozdelenia lesa/ dosvedčujú, že e predmetných 5 dotknutých parciel registra E zasahovalo aj zasahuje do JPRL podľa lesohospodárskeho plánu konkrétne čísla 497A1 497 A3, 497D, 498B1 a OP65 /OP- biela plocha/. Z pohľadu na kat. mapu tiež vyplýva, že pozemky, ktoré sú predmetom tohto konania registra E sú obkolesené pozemkami parciel registra E 3082, 3082/102, 3082/103, 3082/104, 3082/105, 3082/102 a 103, ktoré sú tiež vo vlastníctve SR v zastúpení navrhovateľa I/ a parcely 3082/104 a 105 sú vo vlastníctve SR v zastúpení navrhovateľa 2/, o čom do spisu predložil dôkaz - výpisy z LV č. 1500 a 1499 k. ú. W. C. I., z ktorých súd zistil tvrdené skutočnosti .

Odporkyňa 2/ v svojich podaniach (čl. 91, 93, 153,) žiadala zamietnuť žalobu a v jej zmenenom znení a to v celom rozsahu. Namietala, že navrhovateľ Lesy š. p. hospodáril len na lesných pozemkoch, pričom oni dostali do vlastníctva prevažne trvalé trávne porasty. Navrhovateľ v podstate žiadal tiché zoštátnenie, čo je v rozpore s politikou štátu, ktorá je teraz založená na súkromnom sektore. Pokiaľ uvádzal, že hospodári na našich pozemkoch, jedná sa o zlegalizovanú krádež.

Oboznámením sa s ortofotomapami a prekryvom katastrálnej mapy s členením lesa na JPRL súd zistil, že dotknuté pozemky sú v súčasnosti v užívaní lesov a v podstate celá plocha je obkolesená ešte ďalšími pozemkami sú vo vlastníctve štátu, o čom predložil do spisu výpisy z LV XXXX Z. XXXX (č. I. 219 a 223 spisu).

Podľa ustanovenia § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

V danom prípade je nesporné, a nespochybovali to ani odporcovia, že dotknuté nehnuteľnosti od konfiškácie majetku Z. G. užívala Slovenská republika , resp. jej právny predchodca, prostredníctvom správcu Lesy SR, š.p., resp. tiež jej právneho predchodcu. Keďže v rámci ROEPu sa spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností stali odporcovia, Slovenská republika má naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe, keďže bez tohto určenie by zostalo jej právo neisté.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 písm. a/ Nariadenia Slovenskej národnej rady 104/1945 Sb. SNR o konfiškovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa (v znení platnom v čase vydania konfiškačného rozhodnutia ,teda ku dňu 4.9.1945) s okamžitou platnosťou a bez náhrady konfiškuje sa pre účely pozemkovej reformy pôdohospodársky majetok na území Slovenska, ktorý je vo vlastníctve osôb nemeckej národnosti.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 7 citovaného nariadenia rozhodnutím Predsedníctva Slovenskej národnej rady podľa ods. 6 považuje sa majetok takejto osoby za skonfiškovaný podľa ods. 1 alebo 2 dňom účinnosti tohto nariadenia. Proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť na Najvyšší správny súd sa nepripúšťa.

Podľa ustanovenia § 27 citovaného nariadenia toto nariadenie platí odo dňa 1. marca 1945; vykoná ho povereník Slovenskej národnej rady pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu so zúčastnenými povereníkmi.

Navrhovatelia odvodzovali svoj nárok od konfiškácie majetku po Z. G., v dôsledku ktorej sa vlastníkom konfiškovaného majetku stal štát.

Podľa ustanovenia § 50 ods.3 z.č. 326/2005 Z.z. o lesoch správu lesného majetku vo vlastníctve štátu môže vykonávať právnická osoba, ktorej zakladateľom alebo zriaďovateľom je ministerstvo alebo právnická osoba, ktorá má také postavenie podľa osobitných predpisov.

Podľa ustanovenia § 50 ods. 6 z.č. 326/2005 Z.z. o lesoch správca podľa odsekov 3 a 4 vykonáva práva vlastníka k lesnému majetku vo vlastníctve štátu, najmä zabezpečuje jeho ochranu a zastupuje vlastníka v konaní pred súdom a orgánmi verejnej správy; obdobne správca postupuje vo veciach lesných pozemkov, ktorých vlastník nie je známy, a to aj vtedy, ak vlastnícke právo štátu a neznámych vlastníkov je sporné. Vedie evidenciu lesného majetku vo vlastníctve štátu podľa osobitného predpisu.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 3 z.č.330/1991 Zb.o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách Pozemkový

fond spravuje poľnohospodárske nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu ustanovené osobitným predpisom a podiely spoločnej nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu ustanovené osobitným predpisom. Pozemkový fond nakladá s pozemkami, ktorých vlastník nie je známy okrem pozemkov, ktoré sú lesnými pozemkami, ako aj s podielmi spoločnej nehnuteľnosti, ktorých vlastník nie je známy. Podrobnosti o podmienkach prenajmania, predaja, zámeny a nadobúdania nehnuteľností pozemkovým fondom upraví nariadenie vlády Slovenskej republiky.

Vzhľadom na druh pozemkov, o určenie vlastníctva ku ktorým sa jedná, súd dospel k záveru, že napriek skutočnosti, že v konaní bolo preukázané, že všetky nehnuteľnosti využíva správca štátneho majetku v rade 1/, pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie je dôležitý rozsah oprávnení oboch správcov majetku štátu a teda pri lesných pozemkoch na určenie vlastníctva je daná aktívna legitímácia správcu v rade 1/ a pre poľnohospodársku pôdu zase správca uvedený v rade 2/ s tým, že obaja správcovia žiadali určiť vlastníctvo nie sebe, ale Slovenskej republike.

Slovenská republika v zastúpení správcov majetku Lesy SR š.p. a SPF sa upraveným návrhom doručeným tun. súdu dňa 5. 2. 2015 domáhali určenia, že SR je výlučným vlastníkom parciel KN E č. XXXXX Z. XXXXX na tom skutkovom základe, že SR nadobudla vlastníctvo k žalovaným nehnuteľnostiam v zmysle konfiškačného rozhodnutia predsedníctva Slovenskej rady zo dňa 4. 9. 1945 spís. zn. PPR-1924O/45-IB po predchádzajúcom vlastníkovi Z. G., ktorému bol tento nehnuteľný majetok skonfiškovaný, čo listinnými dôkazmi jednoznačne preukázali. Uvedené pozemky boli podľa predloženej spätnej identifikácie parciel súčasťou pôvodnej parcely 3082/b, ktorá bola vedená v pkn vložke č. 35 práve na meno Z. G.. Keďže celý nehnuteľný majetok z pkn vložky č. 35 podliehal bez výnimky konfiškácii, tento mal byť v celosti zapísaný v prospech Československého štátu. Návrh na tento zápis bol aj riadne doručovaný bývalému Okresnému súdu v Púchove, ktorý prevzal túto žiadosť dňa 14. 1. 1948, z ktorého súdu zistil, že Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy v Bratislave navrhlo podľa § 5 ods. 1 zák. č. 90/1947 Zb., aby v pozemkovej knihe k. ú. W. C. I. okrem iného vo vložke č. 35 na nehnuteľnosti zapísané na meno Z. G. v celosti, ktoré boli konfiškované vyššie uvedeným rozhodnutím predsedníctva SNR bolo vykonané vyznačenie „konfiškované podľa nariadenia číslo 104/1945 Zb. v celosti“.

Je nesporné, že v pozemkovej knihe nedošlo k zmene zápisu a aj po konfiškácii zostal vo vl. č. 35 stále zapísaný ako vlastník ten subjekt, ktorý vlastnil zabraný majetok, teda Z. G.. Ku konfiškácii došlo rozhodnutím v roku 1945, čo vyvracia tvrdenia odporcov, že by predmetné parcely, ktoré až do konfiškácie boli vlastníctvom rodiny G. mohli odporcovia resp. ich právni predchodcovia užívať ako náhradné pozemky z nedokončenej komasácie, keďže tá bola prerušená už v roku 1924.

Tak ako to konštatoval aj najvyšší súd v svojom rozhodnutí č.k. 4Cdo 180/2009 zo dňa 31. 1. 2011, na ktorý odkazuje aj navrhovateľ 1/. Je pravda, že v preskúmanom období s prihliadnutím na vtedajší právny výklad príslušných právnych predpisov ukončením 2. svetovej vojny došlo k zlomu vo výklade, ktorým okamihom dochádzalo k zmene skutočného vlastníka zabraného pozemkového majetku. Je síce pravda, že dovtedy sa vlastníctvo nadobúdalo až zápisom a až s ohľadom na spoločenské zmeny to tak nebolo a podľa vtedajšieho výkladu sa vlastníctvo nehnuteľností nadobúdalo oprávneným prevzatím faktickej držby nie až prevzatím držby knihovnej. Vlastníctvo zabraného pozemkového majetku sa teda v povojnovej dobe nadobúdalo už tým, že nový vlastník zabranú pôdu oprávnenne prevzal a začal na nej hospodáriť. Navrhovateľ 1/ preukázal predložením hospodárskych plánov, že predmetné pozemky sú zahrnuté v lesných plánoch a teda že ich užíva a pokiaľ odporcovia tvrdili, že tieto pozemky užívali oni, toto žiadnym spôsobom nepreukázali. Naopak sám odporca 3/ ktorý zastupuje aj ostatné odporkyne s výnimkou odporkyne 2/ opakovane uviedol, že nespochybňuje nárok navrhovateľov, chcel len vzhľadom na nekončenú komasáciu spravodlivé vyriešenie veci, aby im zostala aspoň časť pozemkov, ktoré dostali v rámci ROEP.

Odporcovia sa bránili tým, že predmetné pozemky im mali byť dané do užívania ako náhradné pozemky po pozemkoch vložených do komasácie, pričom nerozporevali, že komasácia nebola riadne dokončená. Jej dokončenie bolo v podstate realizované pri pozemkových úpravách v roku 1998, kedy Okresný úrad v Púchove odbor pozemkový poľnohospodárstva a lesného hospodárstva rozhodnutím č. C98/OOI88-DV34O zo dňa 11. decembra 1998 uznal vlastníctvo odporcov v podieloch 1/6-ina u každého okrem iného aj k žalovaným nehnuteľnostiam s výnimkou parcely KNE XXXXX. V odôvodnení je konštatované, že v prípravnom konaní bolo zistené, že v W. C. I. prebiehala komasácia, pričom komasačné práce boli prerušené v roku 1924 a nikdy sa už nedokončili. Účastníkom komasácie boli pridelené za ich vlastné

pozemky náhradné pozemky, na ktorých od roku 1924 oni resp. ich právni nástupcovia hospodária a domnievajú sa, že sú vlastníkami týchto pozemkov, lebo do komasácie vstúpili s vlastnými pozemkami, na ktorých odvtedy hospodária iní účastníci komasácie. Ďalej je tam konštatované, že na základe uvedeného sa žiadatelia t. j. odporcovia domnievajú, že sú vlastníkom pozemkov uvedených vo výrokovvej časti.

Ďalším rozhodnutím Okresný úrad v Púchove odbor pozemkový poľnohospodárstva a lesného hospodárstva rozhodnutím č. C98/OOI88-DVO34O-DD zo dňa 18. 10. 1999 bolo uznané vlastníctvo žiadateľov t. j. odporcov k pozemku KNE I7262. Odôvodnenie je totožné s predchádzajúcim odôvodnením.

Odporcovia v konaní sa bránili tvrdením, že oni sú vlastníkami žalovaných nehnuteľností oprávnene a ako titul užívania uvádzali výlučne komasáciu, ktorá však preukázateľne ukončená nebola. Pokiaľ aj právni predchodcovia odporcov, resp. odporcovia, užívali tieto pozemky, bolo to bez právneho titulu a ako sami tvrdili, so súhlasom „lesov“.

V danom prípade súd pri rozhodovaní vychádzal z toho, že pokiaľ nie je ukončená komasácia právoplatným rozhodnutím o autentifikácii nového stavu o scelení, právni nástupcovia vlastníkov si nemôžu z výsledkov komasácie uplatňovať žiadne práva. Okrem toho komasácia bola prerušená v roku 1924 a ku konfiškácii majetku Z. G. došlo až v roku 1945, čo teda nutne znamená, že rozhodne v období od 1924 do 1945 ani nemohli právni predchodcovia užívať predmetné nehnuteľnosti, keďže ich vlastníkom bola iná fyzická osoba. Je teda pravdivé tvrdenie navrhovateľov, že od konfiškácie predmetné nehnuteľnosti užívala SR, resp. jej právni predchodcovia, keďže v konaní nebol preukázaný opak.

Je nesporné, že vykonanie knihovného poriadku, ktorým mal byť následne uvedený stav zápisu v pozemkovej knihe a v pozemkovom katastri do súladu so skutočným právnym stavom, sa vzťahoval aj na majetok konfiškovaný podľa Nariadenia č. 104/1945, podľa ktorého sa s okamžitou platnosťou a bez náhrady konfiškovoval pre účely pozemkovej reformy pôdohospodársky majetok na území Slovenska, ktorý bol vo vlastníctve okrem iného aj osôb nemeckej národnosti. Konfiškáciou prešli nehnuteľnosti na štát. Dôkazmi v spise bolo nesporne preukázané, že u daných nehnuteľností bola vyznačená poznámka zamýšľaného prevzatia vlastníctva. Samotná okolnosť, že vlastníctvo štátu nie je v katastri zapísané, hoci existuje v pozemkovej knihe zapísaná poznámka zamýšľaného prevzatia, ešte neznamená, že štát sa vlastníkom zabraných nehnuteľností nestal. V danom prípade v konaní nebolo preukázané, že by konfiškovaný majetok bol prerozdelený medzi ďalšie fyzické osoby, takisto nebolo preukázané, že by si právni nástupcovia po rodine G. v rámci reštitúcie uplatňovali navrátenie majetku. Je teda zrejmé, že pokiaľ došlo ku konfiškácii majetku, konkrétne aj pkn. parcely 3082/b, z ktorej preukázateľne boli vytvorené KNE parcely XXXXX až 17261, vlastníkom takéhoto majetku sa rozhodne stal štát. Keďže štát koná prostredníctvom správcov, súd s poukazom na oprávnenia oboch správcov (Lesy š.p. a SPF) ohľadom jednotlivých druhov pozemkov, návrhu oboch navrhovateľov vyhovel tak, ako je to uvedené vo výrokoch tohto rozsudku.

O trovách konania bude rozhodnuté samostatných uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozsudku, a to podľa ustanovenia § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd Trenčín, písomne v šiestich vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 alebo tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie

rozhodujúcich skutočností alebo tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam alebo tým, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) alebo tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca nebude plniť povinnosť uloženú v rozhodnutí, môže sa navrhovateľ domáhať svojho práva návrhom na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu.